

Full diocesà

4 de febrer del 2018

p4 –Projectes de Mans Unides per a l'any 2018

p5 –Comunitats religioses a la nostra diòcesi

Gira papal a Xile i Perú

El papa Francesc va afrontar fa uns quants dies una nova visita a una regió que coneix molt bé i en la qual apareixen nous reptes per les transformacions i els canvis socials.

Xile, on Jorge Mario Bergoglio va passar una temporada en la seva joventut, va ser la primera etapa del viatge amb una situació difícil: una Església debilitada pels casos de pederàstia i una secularització social pròpia dels països amb una classe mitjana enriquida amb rapidesa. L'ambient social i mediàtic ha estat de fredor i certa hostilitat; tanmateix, la majoria dels xilens, segons les esquestes, han valorat positivament la visita del Pontífex, que va condemnar sense pal·liatius els casos d'abusos entre eclesiàstics i

va deixar escenes entranyables, com la visita a una presó femenina, un casament en ple vol i Francesc baixant i atenent una agent de policia que havia caigut del cavall. Tant de bo que els catòlics xilens recuperin la confiança perduda en un país d'herència catòlica hispana.

Al Perú, en canvi, la visita fou calorosa en totes les seves etapes. En ambdós països, visita a les respectives autoritats; trobada amb els joves; paraules exigents a l'episcopat, clergat, religiosos i seminaristes; i molts gestos de proximitat als fidels. El Papa ha fet una valoració positiva de la seva gira, en què va coronar dues imatges de la Mare de Déu: la del Carme xilena i la de la Porta peruana.

«Quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant»

Diumenge V durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre de Job

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deleix per assegurar-se a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinada. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

(7,1-4.6-7)

Salm responsorial

Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.

(Salm 146)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangeli: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballo per difondre l'evangeli, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangeli, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

(9,16-19.22-23)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la

ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era. De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

(1,29-39)

«M'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui»

Les dues cares de la realitat

Jean Hakolimana, prev.

Sortint de la sinagoga, lloc públic controlat pels representants de la institució jueva, Jesús se'n va en un lloc privat, la casa de dos dels seus deixebles, Simó i Andreu. Aquests dos no han assistit a l'ofici de la sinagoga, signe de la seva ruptura amb la institució jueva. Amb aquesta informació concisa, Marc ens presenta la realitat religiosa que ha d'afrontar Jesús. Al costat del judaisme oficial representat per la sinagoga, comencen a formar-se cercles dissidents dispersos per cases. Jesús va descobrint a poc a poc la mentalitat d'aquests grups. A la sinagoga no hi anava conscient de trobar-hi un endimoniat, talment a casa de Simó i Andreu no s'espera una sogra amb febre. Entra i es troba amb una situació que s'ha d'afrontar. La febre de la sogra de Simó reflecteix l'actitud de certs grups marcats per la febre reformista, impacients davant la lentitud dels canvis anhelats. La curació que obra Jesús subratlla la incompatibilitat entre l'ardor reformista que regna en el cercle de Simó i el seguiment de Jesús expressat en el servei. És curiós que Marc situï la dita curació en la sogra i no en Pere. De fet, aquest es mantindrà en la mateixa actitud al llarg de tot l'evangeli.

Igual que Jesús, estem en un moment marcat per un gran anhel de canvis. Moments com el nostre demanen més serenitat que no pas embranzida. Com ho ensenyava un poeta francès: paciència i temps són més eficients que força i ràbia. La febre reformista, quan no va dosada amb serenitat, genera zelotes, és a dir, reformistes violents. L'evangeli d'avui ens recorda que els grans reptes s'afronten millor amb serenitat i pregària per a combatre amb força i esperança.

La imatge

Era dissabte, a Cafarnaüm; en sortir del culte a la sinagoga, Jesús i els seus acompanyants van a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó és al llit amb febre; Jesús s'hi acosta, li dóna la mà i la fa aixecar. I torna a la vida habitual: servir els seus hostes.

A la posta del sol farà semblantment amb malalts i endimoniats; tot plegat, signe de la missió alliberadora del Messies.

La sogra de Simó (1868). Fen Ditton

Lit. hores: Setmana I

5 dilluns

—Santa Àgata, verge i màrtir (230-251)
—Santa Calamanda, màrtir (†304)
1 Reis 8,1-7.9-13 / Salm 131 /
Marc 6,53-56

6 dimarts

—Sant Pau Miki, màrtir (1564-1597)
1 Reis 8,22-23.27-30 / Salm 83 /
Marc 7,1-13

7 dimecres

—Sant Ricard, laic (†720)
—Santa Juliana, viuda (†435)
1 Reis 10,1-10 / Salm 36 /
Marc 7,14-23

8 dijous

—Sant Jeroni Emilià, religiós (1486-1537)
1 Reis 11,4-13 / Salm 105 /
Marc 7,24-30

9 divendres

—Santa Apol·lònia, màrtir (†249)
1 Reis 11,29-32;12,19 / Salm 80 /
Marc 7,31-37

10 dissabte

—Santa Escolàstica, verge (c.480-c.543)
—Sant Guillem, monjo
1 Reis 12,26-32;13,33-34 / Salm 105 /
Marc 8,1-10

11 Diumenge VI de durant l'any / Cicle B

—La Mare de Déu de Lurdes
Levític 13,1-2.45-46 / Salm 31 /
Corintis 10,31-11,1 / Marc 1,40-45

Projectes de Mans Unides per a l'any 2018

Mans Unides

«Comparteix el que importa.» Compartir el que importa és posar en comú la nostra vida, els nostres béns i el nostre compromís per un món millor, en el qual els drets humans siguin respectats i on cada persona pugui disposar dels mitjans necessaris per viure amb dignitat. Amb aquest propòsit, Mans Unides del bisbat de Solsona finançarà els següents projectes:

Millora de l'atenció sanitària en una zona de Mangochi, Malawi (Àfrica)

L'activitat principal de la població de Mangochi és la pesca, si bé alguns dels seus habitants conreen panís, arròs i mandioca a petita escala. La majoria de la població viu per sota el llindar de la pobresa, amb menys d'un dòlar al dia. El 55% de les dones i el 15% dels homes són analfabets. La majoria de la població de les àrees rurals ha de superar llargues distàncies per a accedir a un centre de salut. El centre de salut objecte d'aquest projecte està a 44 km del centre més proper. Els edificis estan malmesos, els sostres degoten i les parets i els terres tenen profundes esquerdes que es van engrandint. Hi cal una renovació en profunditat. Han demanat a Mans Unides ajuda per a efectuar obres als tres edificis de Consultes Externes, Maternitat i Alberg de Dones Embarassades, a part d'altres arranjaments. La població local aportarà la neteja del terreny i la demolició de les latrines inservibles per a fer-ne de noves. Beneficiaris directes: 19.620 pacients; import: 93.924 €.

Ampliació d'una escola de primària a Sierra Leone (Àfrica)

Mabesseneh és una comunitat dels afores de Lunsar (Sierra Leone). Les aules de l'escola actual estan molt saturades i, malgrat la demanda, no poden acceptar noves sol·licituds per manca d'espai. Actualment s'hi imparteix ensenyament a 790 alumnes en 12 aules, amb una mitjana de 65 alumnes per aula. La gestió de l'escola s'ha demostrat eficient i ha aconseguit des del 2009 un 95% d'aprovat en els exàmens oficials. Per a satisfer la demanda i augmentar l'accés a l'educació primària, es fa necessari ampliar les estructures de l'escola. Amb aquesta finalitat sol·liciten a Mans Unides la construcció i equipament de 6 noves aules i d'un bloc de latrines. La comunitat local hi col·laborarà aportant una part dels materials de construcció. Beneficiaris directes: 300 alumnes, que ocuparan les noves aules; import: 51.917 €.

Trobada anual de Mans Unides

17 de febrer, a Bellpuig

Mans Unides

Mans Unides del bisbat de Solsona convoca tots els seus col·laboradors i simpatitzants a la Trobada anual que tindrà lloc a Bellpuig el dissabte 17 de Febrer de 2018.

Mans Unides convida tothom que hi vulguin assistir. Us trobareu amb gent que, com vosaltres, senten l'alegria de treballar per fer un món millor.

I també, ahora, podreu conèixer els nous projectes per al 2018 i l'estat de comptes. Podrem compartir plegats inquietuds i experiències.

Dia: Dissabte 17 de febrer, a les 10h. del matí.

Lloc: Bellpuig. Alberg Municipal, c/Orient.

Per a més informació:

al tel. 973-320183

o bé a solsona@mansunides.org

Malgrat (Segarra) honora sant Sebastià

Joan Riu

Després de la recuperació, l'any 1999, de la festa de Sant Sebastià (20 de gener) dins la «setmana dels barbuts» i en ple hivern, Malgrat (Segarra) honorà de nou el seu patró, que s'ha mantingut de manera permanent des d'aquesta data.

Aquesta festa va entrar en decadència l'any 1965. La causa més probable va ser el canvi del sistema de treball a pagès, que fins llavors havia estat amb els animals i que van ser substituïts pels tractors i la maquinària que any rere any s'anaven imposant. Els jornalers o mossos del gremi es van anar reduint i quasi totes les feines passaven per

les mans dels propietaris. En 1999 va sorgir la idea de la seva recuperació, i ara és una festa consolidada en el calendari comarcal.

La jornada va començar amb l'encesa del foc, tot seguit la missa cantada en honor del sant, el concert de la Coral Infantil Nova Cervera, la cercavila amb els Bombollers, gegants, capgrossos i grallers de Cervera fins a arribar a la plaça del Castell. A continuació, el dinar popular per a tothom, amb pa torrat i arengades. La tertúlia al voltant del foc i el cant de «L'hora dels adéus» arrodoniren la diada, marcada pel bon oratge de què es va gaudir.

Comunitats religioses a la nostra diòcesi

Amb motiu de la Jornada per a la Vida Consagrada fem un repàs de les comunitats religioses presents a la nostra diòcesi.

Comunitats religioses masculines

Benedictins, al santuari del Miracle; Germans de les Escoles Cristianes, a Mollerussa; Mercedaris, al santuari de Sant Ramon.

Comunitats religioses femenines

Adoratrius Perpètuas del SS. Sagrament, a Berga; Carmelites de l'Antiga Observança, a Tàrrrega; Carmelites de la Caritat Vedruna, a Berga, Mollerussa, Tàrrrega i Verdú; Car-

melites Descalces, a Mollerussa; Carmelites Missioneres, a Navàs i Tàrrrega; Companyia de Maria, a Solsona; Dominiques de l'Anunciata, a Súria; Filles de Sant Josep, a Cardona; Germanes dels Pobres de Sant Pere Claver, a Verdú; Germanetes dels Vells Desemparats, a Berga; Missioneres Filles del Cor de Maria, a Cervera i Solsona; Sagrada Família d'Urgell, a Cervera.

Societat de vida apostòlica

Filles de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, a Súria.

Orde de les Verges Consagrades

Teresa Gené i Camps, resident a Avià.

Cardenal Parolin sobre Catalunya: que les parts parlin i s'escoltin

Redacció

El secretari d'Estat de la Santa Seu, el cardenal Pietro Parolin, afirma que en la situació política actual a Catalunya «el que fa l'Església és animar les parts perquè continuïn parlant i escoltant-se». Parolin va fer aquestes declaracions en una entrevista que publica el setmanari *Catalunya Cristiana*.

El secretari d'Estat assegura que, «com és sabut, la Santa Seu, en estreta relació amb l'episcopat, segueix amb atenció els esdeveniments a Catalunya, i en particular el futur de l'escenari que s'ha dibuixat després de les eleccions al parlament autonòmic del 21 de desembre passat».

En aquest escenari no manifesta cap valoració política dels resultats i remarca que «correspon a les parts involucrades analitzar aquesta situació de desencontre polític». També demana «una reflexió amb honestedat i sinceritat» a tots els actors polítics i socials.

Parolin és el màxim representant de la diplomàcia de la Santa Seu i recull el primer pronunciament oficial del Vaticà sobre la situació política a Catalunya.

Jornada d'Apostolat Seglar

Pere Oliva, prev. delegat diocesà de Pastoral Seglar de Vic

El dissabte 27 de gener, seguint una tradició recent, va tenir lloc, la Jornada d'Apostolat Seglar a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat. Organitzada per la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar de Catalunya, va aplegar laics de les diverses diòcesis catalanes. Dues ponències van emmarcar la matinal: la dimensió personal, a càrrec del P. David Guindulain, s.j., i la dimensió comunitària, a càrrec del bisbe auxiliar de Barcelona, Toni Vadell.

En l'acolliment, Mons. Agustí Cortés, bisbe de Sant Feliu de Llobregat, va dirigir-nos unes paraules de benvinguda. El tema del discerniment i l'acompanyament des de diverses perspectives es presentà com quelcom ineludible. Haver experimentat el Senyor és decisiu per a poder caminar al costat dels altres.

Com apuntà el bisbe Xavier Novell, la temàtica era: «Des de la diversitat i l'especificitat de cada vocació, personal i eclesial, com escoltar, discernir, viure i deixar-se acompanyar» i tenir present que la vocació missió ha de configurar la nostra vida i ens fa instruments de la salvació en el món. Al migdia, la celebració de l'eucaristia va esdevenir un moment clau de la trobada i l'homilia del bisbe Toni Vadell encoratjava tothom al treball de la missió.

Un centenar d'assistents van participar en la jornada, que va finalitzar amb un dinar informal en el Casal de l'Església del bisbat de Sant Feliu de Llobregat.

L'article

La família: escola de treball

Josep Maria Rovira Marsal

Si la família és l'àmbit vital per excel·lència, també ho és per a ensenyar a treballar. És la millor escola de treball.

Tinc la convicció que gran part dels problemes que els adults troben en la realització del seu treball ve de molt més enrere del que suposen: de la primera infància i de l'adolescència, i en gran part a través de l'exemple rebut en la pròpia família, en primer terme, i de l'escola, en segon.

L'esperit de servei que es viu espontàniament en una família, la distribució d'encàrrecs, sentir la llar com a cosa de tots i no com un hotel on es va a menjar i dormir sense cap obligació, l'exemple dels pares en el treball dins i fora de casa, la valoració positiva que se'n fa, les virtuts que s'han exercitat des de petits, influeixen de manera important en com es plantejarà una persona el treball de gran.

Una manera d'educar en el treball i també la responsabilitat dels fills, fent-los sentir la família i la llar com a cosa seva, és per mitjà dels encàrrecs. D'altra banda, és també la manera de repartir el treball de la casa de manera que no recaigui tot sobre una única persona: la mare. Els encàrrecs són petites feines de la vida diària d'una llar que es poden encomanar als fills. Podríem distingir-ne tres tipus: els que fan referència a les pròpies coses, els que fan referència a la llar i els ocasionals.

Gran part dels problemes dels adults vénen de la infància i l'adolescència

Com moltes altres coses, aquesta col·laboració en les feines de la llar és relativament fàcil iniciar-la des de ben petits, i és més difícil començar-la de més grans. De petits, els nens desitgen ajudar, imitar els grans en allò que fan. Amb la seva curiositat natural i els nostres elogis n'hi haurà prou per a crear l'hàbit de participació en les tasques de casa. Aprofitem-ho i estimulem-la, encara que de vegades sigui més fàcil i millor fer-s'ho un mateix. Més endavant haurem d'anar inculcant el sentit del deure, no com una estricta obligació de fer les coses, sinó com una conveniència de prestar l'ajuda necessària per al bé de tots. D'aquesta manera aniran adquirint la responsabilitat de fer-ho lliurement.

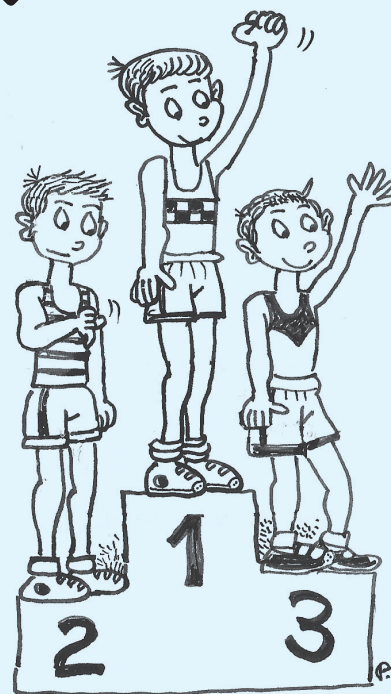
Hem de perdre la por de donar responsabilitat als nostres fills. És un error molt gran pretendre estalviar-los feina, donar-los una vida més còmoda — perquè podem— que la que vàrem tenir nosaltres. Qualitat de vida no és comoditat vital o aburgesament. Un fill sense responsabilitats a casa, tampoc no n'agafarà al col·legi, en el treball escolar ni més endavant.

La Dita

«A la tercera va la vençuda»

Sebastià Codina, prev.

La perfídia mata la caça. Deuen voler dir, si fa no fa, el mateix. No es pot dir: no hi ha res a fer, no me'n sortiré, tant és fer com no fer... i altres gemecs per l'estil. El bon pagès, després d'una mala anyada, l'any vinent torna sembrar. Això de la tercera és un refrany militar. L'exèrcit romà estava format per tres línies: la primera, composta pels inexperts per a parar el cop, encara que costés la vida de molts; la segona, formada per soldats més ben armats i coneixedors dels embolics militars, i la tercera, els més experts, els més ben conceptuats, els que s'emportaven la victòria i la penjarella dels galons... La dita fa referència a «la tercera», que s'identifica amb l'obtenció de la finalitat proposada.

Glossa

Vida Consagrada

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Parlar de la comunitat eclesial fent servir la imatge del cos humà tenia sentit en la primera comunitat cristiana i continua tenint-ne ara. El nostre cos, en efecte, té diversos membres i amb funcions ben diferents, i és exactament això el que diu sant Pau en la seva carta als romans: En un cos hi ha molts membres, i no tots tenen la mateixa funció; també nosaltres, que som molts, units a Crist formem un sol cos i som membres els uns dels altres (12,4-5). I Pau mateix, en una altra carta, subratlla la importància de l'amor que hi ha d'haver entre tots els membres (1C 12-13). El cos de Crist, que és l'Església, només viu i s'edifica amb l'amor de caritat; el que hi ha d'haver entre els qui la formem i el que hem de manifestar arreu, envers tothom.

Els membres de la vida consagrada, en un sentit ben ampli i amb la seva diversitat, formen una d'aquestes porcions de l'Església que hem de tenir en gran estima, un dels membres del cos de Crist que hem de respectar i valorar. L'ur vocació arrela en el baptisme que hem rebut tots els cristians i que ens fa ser deixebles de Jesús.

Tot batejat s'ha de sentir, en certa manera, un cridat i un enviat. Els consagrats, doncs, són cridats a viure amb especial intensitat alguns dels aspectes fonamentals de la vida cristiana: la pregària, l'apostolat en les seves diverses formes, la fraternitat, la solidaritat..., sempre al servei de l'Església i del món. És per això que hi ha tanta diversitat de carismes, de dons, fruit de tantes necessitats d'abans i d'ara: ensenyament, acció social, sanitat, missions llunyanes o properes, marginació...

I pel que fa als monjos i monges, que anomenem contemplatius o de clausura, tenen com a eixos de vida el fet de compartir-ho tot en comunitat, la lectura espiritual i la pregària litúrgica, el treball manual o intel·lectual i l'aco-

lliment. La nostra diòcesi no està pas mancada d'aquesta digníssima realitat que és la vida consagrada, que són les comunitats religioses i monàstiques, que és l'orde de les verges: la seva pregària, el seu treball i tants serveis pastorals han ajudat i continuen ajudant no pas poc a la vida dels nostres pobles i de les nostres comunitats parroquials. És un goig i en donem gràcies a Déu.

L'Església celebra el dia de la Vida Consagrada el 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor. Enguany he proposat que aquesta jornada es miri de celebrar amb tota la comunitat parroquial en el marc de l'Eucaristia d'aquest diumenge que sol ser més compartida i més solemne. I és que és bo que tota la comunitat reconegui i festegi el tresor que és per a tots la vida consagrada. I que, junts, preguem perquè les comunitats religioses puguin acollir noves vocacions i perquè, vivint amb serenor i amb fe les diverses situacions de precarietat actuals, tots els seus membres es mantinguin generosament fidels a la seva consagració.

